

Δ

- περιπόθητος, περισπούδασος, στάζω.
 ἑράσμιος, προσφιλής, φίλ- Δροβά, επ. οὐδ. πληθ. ξύλω (διὰ τατος.
- τριγίας, η τρύξ.
- Δραγοցένηντι, αλ., οε. ἐπιθ. πο- Δρόζδε, ἥλ. οὐδ. (ἀθροιστ.) ὁ λύτιμος, = μηροցένηντι.
- Σ-ενίσερζ = βεζιցένηντι ενί- Δρύγιι, αλ., οε. ἐπιθ. = ἄνηντι.
 σερζ.
- Δραγάνιστι, αλ., εε. ἐπ. θ. συγχρ. Δρύγζ, α. ἀρσ. φίλος, ἐταιρος.
 καὶ ὑπερθ. τοῦ δαργίι.
- Σαρδγζ δρύγα. καὶ τλπ. (ἐπὶ παντὸς γένους) ἀλλήλων.
- Δράχμα, η. (έλλ.) δραχμή.
- Δρύγζαργοδηντιστο, α. οὐδ. ἀλληλοκτονία, ἀλληλοφονία.
- Δρέβλε. ἐπιρ. πάλαι.
- Δρύγζα, η. θηλ. φιλία.
- Δρέβνηντι, αλ., εε. ἐπιθ. ἀρχαιος,
 παλαιός.
- Δρέβνοστη, η. θηλ. ἀρχαιότης.
- Δρέβο, βα-βεσέ. οὐδ. ξύλον, δέν- Δρύγζηντι, αλ., εε. ἐπιθ. φιλικός;
 δρον.
- ό τοῦ φίλου (119. δρύγζαλ
 Σλάλ. τὰ τοῦ δεῖνος κακά.)
- Δρεβάνηντι (καὶ-ηντι), αλ., οε. ἐ- Δρύγδηντι(ογ)-= οὐδρύγανο.
- πιθ. ξύλινος, δενδρικός.
- 2) πόληντι δρεβέζ. μεστὸς Δράχλιο, εши (βοζ). σκυθρω-
 δένδρων, δενδρώδης.
- πάζω, στυγνάζω, ἀθυμέω-ω.
 πρᾶλ. δρασελάνιο.
- Δρεκόλιε, ἥλ. οὐδ. (ἀθροιστ.) ρό- Δράχληντι, αλ., οε. ἐπιθ. σκυ-
 παλα, ξύλα. (καὶ πληθ. δρε- θρωπός, κατηφής, στυγνός.
 κώλια. τὸ αὐτό.)
- Δρεκόλη, η. θηλ. ρόπαλον, ξύ- Δρεκά, η. θηλ. σανίς, πλάξ, πί-
 λον.
- Δρεμά, λεши (βοζ). ὁ ἀρρ. ναξ.
- καὶ μέσ. βοζδρεμάχσα. νυ- Δρύζ, α. ἀρσ. δρῦς.
 στάζω, ἀπογυετάζω, ἐπινυ-
- Δρύνοβέντι, ἥλ. οὐδ. φύσησις,
 φύσημα. 2) ιναπνοή. = δύι-